

nemlig at han vil forhøje Laanesummen paa § 27, et Forslag, der er vidt forskelligt fra dette, og vi ere dog heldigvis endnu ikke sunkne saa dybt, at Mindretal ikke skulde have Ret til at stille Forslag uden først at spørge Flertallet eller Ministeren, om vi maa gøre det. Nej, det er gammel Praksis, her er fulgt. Det er en Praksis, som Venstre, da det var Oppositionsparti, har slaaet fast Gang paa Gang, at der stilledes Forslag, naar man fandt det rigtigt at stille Forslag. Her er ikke Tale om Brud paa Praksis, her er kun sket, hvad der er sket mange Gange før.

Mølgaard-Nielsen: Jeg finder Anledning til at sige lidt mere om det Emne, jeg fremdrog forleden Dag her i Tinget. Jeg takker baade det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), som i Dag har haft Ordet i denne Sag, det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave), Medlem af Finansudvalget, og den ærede Ordfører, idet de jo i Grunden ere fuldstændig enige med mig i de Betragtninger, jeg har fremført. Naar man skal have Døre til en Stald til 35 Kr. eller Spilbomme til 30 Kr. Stykket, maa det, som jeg sagde forleden Dag, blive en dyr Bygning, der skal opføres. Vi fik forleden at vide af den ærede Ordfører, at de Priser, jeg havde anført, vare ikke de grelleste eller værste, men at der havde været nævnt værre før, maaske ogsaa i Aar. Det kan jeg ikke rigtig tro. Men jeg tror, den ærede Ordfører har misforstaaet mig. Det, jeg fremdrog, var ikke blot disse Enkeltheder ved Stalden — hvad jeg mente, jeg var berettiget til —, men lige saa meget, om ikke mere dette, at man uden videre opfører en Bevilling paa 1,163 Kr. til de Ombygninger, der skulde finde Sted ved Stuehuset. Den ærede Ordfører sagde nok, at det var af de Ting, der ikke let kunde kontrolleres, og det var maaske heller ikke saa let at bedømme, hvor meget det kunde koste. Nej, derfor søgte jeg ogsaa forleden Dag at drage en Sammenligning, idet jeg henviste til, at vi her paa Finansloven have en Bevilling til et Skovfogedsted — altsaa til en højere lønnet Skovembedsmand end denne —, og der er der af en københavnsk Arkitekt stillet Forslag om, at to Kvistkamre bygges og indrettes for en Sum af 436 Kr., og deri er indbefattet to Kakkelovne til 100 Kr., saa at der kun bliver 336 Kr. til disse to Kvistkamre. Naar vi ligeledes have to Kvistkamre hos en Opsynsmand ved Lemvig, synes jeg, de maa kunne opføres for den samme Beta-

ling. Lad os lægge noget over 20 Kr. til, saa faa vi alligevel 700 Kr. til det øvrige, der skal udføres, og det er dog vel ikke en saa kostbar Bygning i Forvejen, at man behøver at faa en monumental Forstue bygget til Gavlen. Der forlanges nemlig kun, at der skal bygges en Forstue til Gavlen; at det Skillerum, der er mellem Forstuen og Sovekamret, skal rives ned, og at det skal gøres til et Værelse, at disse Værelser skulle tapetseres og males, at der skal laves nyt Køkkenbord og Vask, og at der skal tækkes lidt om paa et Hushjørne, og at det skal koste 700 Kr., finder jeg fremdeles er urimelig meget. Det er virkelig for galt.

Den ærede Ordfører indrømmede ogsaa, at alle de Medlemmer, der ere komne ind i Finansudvalget i de Aar, han har været der, ere gaaede derind med det faste Forsæt at prøve paa at faa disse Udgifter nedsatte, idet de gik ud fra, at de vare alt for høje. Det er desværre ikke lykkedes, som han sagde, man er stagneret og bleven i det gamle Spor saa omtrent. Men saa sagde den ærede Ordfører, at Ministeren har lovet at ville licitere bort, og ved at se Ministerens Udtalelse efter ser jeg ogsaa, at han har sagt det. Jeg er knap saa tilfreds med disse Udtalelser, som jeg forleden Dag mente at kunne være. Jeg mener nemlig, at Virkningerne af Licitation ikke have vist sig. Jeg har set efter i Statsrevisionsbetænkningerne for adskillige Aar, og det viser sig, at der næsten aldrig er blevet noget tilbage af de over 80,000 Kr. aarlig bevilgede Byggesummer, som Rigsdagen har bevilget; der er i de senere Aar levnet mellem 1,000 og 2,000 Kr., det er det højeste, og i den sidste Betænkning over Statsregnskabet er der endda en Merudgift paa tæt ved 1,000 Kr., saa jeg er bange for, som jeg sagde forleden, at hvad vi en Gang have bevilget, vil blive brugt, og jeg kan omtrent tænke mig, hvoraf det kommer. Der blev sagt forleden Dag af det ærede Medlem for Assens (Berntsen) i en Afbrydelse, at det er Arkitekternes Skyld. Det antager jeg i Grunden ogsaa, jeg kan ikke tænke mig andet. Jeg ved ikke, om disses Overslag blive lagte til Grund, eller at Overslagssummen bliver bekendt for dem, der ventes at ville gøre Tilbud, men det maa det vel.

Den højtærede Minister har lovet — og jeg er vis paa, at han ogsaa vil gøre det — at udbyde disse Arbejder til Licitation ogsaa til Haandværkere, som bo i